

Mål T-56/99

Marlines SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Prisfastställelse — Bevisning för deltagande i en överenskommelse — Varaktighet — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 11 december 2003 . . II - 5228

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Överenskommelser — Överenskommelser mellan företag — Begrepp (EG-fördraget artikel 85.1 (nu artikel 81.1 EG))*

2. *Konkurrens — Gemenskapsbestämmelser — Företag- Överträdelser av artiklarna 85 eller 86 i fördraget (nu artiklarna 81 EG och 82 EG) — Bevisning — Skriftväxling mellan utomstående*
(EG-fördraget artiklarna 85 och 86 (nu artiklarna 81 EG och 82 EG))
3. *Konkurrens — Överenskommelser — Överenskommelser mellan företag — Bevisning för att ett företag deltagit — Övriga företags uppfattning av ett företags betydelse för att fastställa ett gemensamt ställningstagande*
(EG-fördraget artikel 85.1 (nu artikel 81.1 EG))
4. *Konkurrens — Överenskommelser- Företag- Begrepp — Ekonomisk enhet — Ansvar för överträdelser*
(EG-fördraget artikel 85 (nu artikel 81 EG))
5. *Konkurrens — Överenskommelser — Deltagande i möten mellan företag med konkurrenshämmande syfte — Omständighet som, utan att avståndstagande gjorts till fattade beslut, gör det möjligt att konstatera deltagande i efterföljande överenskommelse*
(EG-fördraget artikel 85.1 (nu artikel 81.1 EG))

1. För att det skall kunna anses föreligga en överenskommelse i den mening som avses i artikel 85.1 i fördraget (nu artikel 81.1 EG), är det tillräckligt att företagen i fråga har förklarat sin gemensamma vilja att agera på ett visst sätt på marknaden. En sådan överenskommelse måste inte nödvändigtvis ges en särskild skriftlig eller muntlig form eller omfattas av vissa bestämmelser. Ett meddelande till parterna om en överenskommelse och ett tyst godtagande av denna är härvid tillräckligt för att utvisa att en överenskommelse i strid med artikel 85 i fördraget föreligger. Om inte något som helst avståndstagande med avseende på överenskommelsens syfte har gjorts kan nämligen även ett tyst godtagande

anses utgöra ett godtagande och deltagande i en förbjuden överenskommelse.

(se punkterna 20, 21 och 30)

2. Kommissionen kan beakta skriftväxling mellan utomstående som bevisning för att ett företag agerar i strid med konkurrensbestämmelserna. Härav följer att den omständigheten att en handling inte ställs till ett utpekat företag inte helt förtar denna handlings

bevisvärde. Slutligen utgör den omständigheten att ett företag inte omnämns i en handling inte något bevis för att detta företag inte har deltagit i en kartell, när detta styrks eller stöds genom andra handlingar, och den omständigheten att företaget inte omnämns medför inte att de skriftliga bevis som kommissionen använt för att fastslå att sökandeföretaget deltagit i överenskommelsen skall tolkas annorlunda. Den omständigheten att handlingar som talar emot det utpekade företaget inte påträffats i dettas lokaler påverkar inte bevisvärdet hos dessa handlingar.

(se punkterna 46 och 57)

3. En omständighet som kan utgöra bevis för att ett företag deltagit i en överenskommelse som strider mot konkurrensbestämmelserna utgörs av att företaget av sina medagerande uppfattas som ett företag vars åsikt skall höras för att ett gemensamt ställningstagande skall kunna antas.

(se punkt 59)

4. När en mellanman utövar verksamhet för sin huvudmans räkning kan han, med avseende på tillämpningen av artikel 85 i fördraget (nu artikel 81 EG), i princip anses vara ett hjälporgan som utgör en helt integrerad del av huvudmannens företag, som är skyldigt att följa dennes instruktioner och som därmed bildar en ekonomisk enhet med huvudmannen i likhet med en handelsanställd

(se punkt 60)

5. Kommissionen är inte skyldig att beakta den verkliga inverkan av en omtvistad överenskommelse för att styrka att en konkurrensbegränsande samverkan föreligger, när denna har till syfte att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen. Den omständigheten att ett företag inte rättar sig efter resultaten av möten som det har deltagit i, vilka haft ett uppenbart konkurrensbegränsande syfte, innebär inte att företagets ansvar på grund av att det har deltagit i överenskommelsen bortfaller, så länge det inte offentligtagit avstånd från dessa mötenes innehåll.

(se punkt 61)